

NAŠA MOČ

GLASILO SLOVENSKEGA DELAVSTVA.

Izhaja vsak petek.

Uredništvo
upravništvo
Kopitarjeva
ulica št. 6.

Naročnina znaša:

celoletna . . . K 4.—
pololetna . . . „ 2.—
četrletna . . . „ 1.—
Posamezna št. „ 0.10

Št. 25.

V Ljubljani, dne 19. maja 1911.

Leto VI.

Ljubljana, 19. maja 1911.

Minulo nedeljo opoldne sem čisto slučajno poslušal »duhoviti« razgovor dveh socialnih demokratov, ki sta ga imela ob belem dnevu ob opoldanski uri na neki ljubljanski cesti. Tako-le sta se razgovarjala: »Ti, Kristan je danes pošteno zabavljaj čez farje,« drugi ti pa pristavi: »Tudi Kocmur je dobro zabavljaj čez Šusteršiča.« Moža sta šla z nekega socialdemokratskega shoda, na katerem si nista drugega zapomnila, kakor da je Kristan zabavljaj čez »farje«, Kocmur pa čez Šusteršiča.

Nič se mi ni to čudno zdelo, saj še iz prejšnjih let, ko me je zanesla noga na kako rdeče zabavljanje, ki ga proglasi po krivici za delavski shod, znam, da socialdemokratski govorniki ne znajo drugega, kot da zabavljajo čez katoliško duhovščino in čez našo stranko. Taki so bili Železnikar, ki se je obesil, tak je bil Mihevc, ki jo je odkuril v Ameriko, tak je bil sedanji voditelj štajerske nemškutarije Karel Linhart, in svojim prednikom so liki las lasu podobni sedanji socialdemokratski govorniki od starešin Čobal, Kopač, Kristan Etbil do mladinov Kocmur, Tone Kristan, dr. Tuma in dr. Drmota doli. Če hodiš na socialdemokratske shode, če čitaš njih časopise, bore malo boš čul in čital, kako da se godi delavstvu in kako naj bi si izboljšal svoj položaj. V zabavljanju proti katoliški cerkvi, proti duhovnikom, proti škofom, tu so ti rdečkarji doma.

Dunajski nadškof kardinal dr. Gruscha je izdal pristržno pismo katoliškim delavcem, v katerem jih vabi in kliče v pristržnih in milih besedah, da naj ostanejo verni katoličani. V to pastirsko pismo, dovršeno po mislih in po obliki, se strupeno zaletavajo tisti slovenski socialdemokratski odpadniki katoličanstva, ker jih je gotovo pekla vest, ko so čitali apostolsko pismo. Rdeči mazač se tu kruto norčuje iz katoliških škofov, naravnost bogokletno piše o našem Izveličarju. Gabi se nam, da bi se prerekali s pisarji bivšimi katoličani. Žal nam je, da rdeči rujejo katoliško vero tudi iz src slovenskega delavstva.

Carska zločinstva.

(Dalje.)

»Kako pa ste pomagali?« zagromi Neron, trdo stopivši pred Lokusto. »Ali ne gre Vindeks z upornimi galskimi legijami nad Rim? Ali se mu ne pridružuje smelo z zlatom in besedami podkupljena druhal? Ali se ne sliši celo med starešini neko skrivno šepetanje? Pa jih bom že ustrašoval, predrzne! O, da bi imelo rimsko ljudstvo le en zatilnik — z veseljem bi bil jaz sam njegov rabelj!«

»Kdo pa bi ostal, da bi mu Neron zapovedoval?« vpraša Lokusta zbadljivo; »kdo bi potem klečel častil novega pol-boga Neron na Dijonika? Cezar! togotiš se nad svojim narodom, — togotiš se raje sam nad seboj! Ako se ti je pristudilo življenje med malovrednimi sužnji, tedaj spij pijačo, ki si si jo izprosil od mene ono noč, ko si prišel iz gostilne moje sestre v moje stanovanje! Zakaj ne umoriš sebe, Neron?«

»Ker hočem živeti, ženska! Ker hočem živeti in uživati!«

Kaj ti je sedanja socialna demokracija? Nič novega? Nič drugega, kakor pogreta, popolnoma ponesrečena jed, ki so jo kuhali v petem stoletju po Kristu Mazdekovi rdečkarji v Perziji, a ki se je popolnoma izjavila in nič drugega, kakor slepo posnemanje popolnoma ponesrečene kitajske socialdemokratske države po Vangngančevih načelih. Takrat je zapodilo ljudstvo socialistične sanjarje izgrda in ubilo vsakega, kdor jih je zagovarjal. Socialisti so pa v svoji ljubezni do domovine bežali k Mongolcem, nahujskali tamošnjega vladarja Činjukana in v njegovih vrstah so se leta 1128. po Kr. borili proti rodnim bratom. Sedanje rdeče merkece pojejo slabšo pesem, kakor so jo pele pred tolikimi stoletji kitajske in perzijske rdeče merkece. Niti zabavljanje proti katoličanstvu ni njih last, marveč to pesem žvrgole za »brezverskimi« toli sovražnimi delavskimi izkoriščevalci, liberalci.

Slovensko krščansko socialno delavstvo pozna rdeče brezverske ljudske sleparje in narodne izdajice. Zato stopa preko njih na dnevni red, preko njih se stanovsko združuje, da si izvojuje boljšo bodočnost, kakršna je po krivdi **modernega brezverstva** sedanjost!

Povišanje železniških čuvajev pri državni železnici.

Stanje železniških čuvajev, posebno ogibalnih čuvajev nas sili, da nekoliko več izpregovorimo o tej zadevi. Ko so bili železniški čuvaji leta 1908. povišani v kategorijo služabnikov, so bili od marsikateri strani zavidani za to dobroto. Ako pa to povišanje bolj natančno pregledamo, pridemo do prepričanja, da je to povišanje zelo pomankljivo in tudi zelo krivično urejeno. Pri regulaciji plače za čuvaje, ki se je izvedla leta 1908., bilo je sklenjeno, da ima čuvaj, naj si bo ogibalni ali prožni čuvaj, začetno plačo 900 K. Pri tem pa se ni na stare čuvaje, ki že leta in leta opravljajo naporno službo pri železnici, popolnoma nič oziralo. Čuvaji, ki so bili nastavljeni še z isto res sramotno začetno plačo 576 K in ki opravljajo železniško službo že

10 do 15 let, so po tej regulaciji popolnoma enaki onim čuvajem, ki so bili ob času te regulacije šele nastavljeni. Drugi čuvaji pa, ki imajo že po 15 in še več let službe, je pa razloček tako malenkosten, da ga sploh ni vredno vpoštev jemati. Mi ne pišemo teh vrstic zato, da bi bili našim mlajšim tovarišem nevoščljivi za njih plačo, mi jim jo iz srca privoščimo. Saj smo izkušeni zadosti, kako se s tako plačo, ki smo jo imeli mi v začetku, živi, posebno če ima eden ali drugi številno družino v oskrbi. Posebno pa še zato, ker je ta regulacija tudi za mlajše čuvaje zelo krivična. Na eni strani se jim je plača zvišala, na drugi se jim je ista zopet odvzela. Ogibalni čuvaji so imeli pred regulacijo primerno ogibalno doklado (Wechselzulage); a po tej regulaciji so jo mlajšim čuvajem popolnoma odvzeli, da so tako navzlic veliki odgovornosti, katero ima ravno ogibalni čuvaj, popolnoma enaki prožnim čuvajem. Če se pa hočemo ozirati še na druge stvari, t. j. na take dohodke, ki ne spadajo k redni plači, so pa ogibalni čuvaji še mnogo na slabšem kakor prožni čuvaji. Seveda se godi posebno starejšim prožnim čuvajem po tej regulaciji ravno taka krivica kakor ogibalnim čuvajem. Tudi pri prožnih čuvajih se ni pri regulaciji oziralo na tisto dolgo vrsto let, katere so čuvaji opravljali službo in to za nizko plačo, katero so prejeli za svojo naporno službo, ampak so jih storili pri plači mlajšim čuvajem enake. Po tej regulaciji nimajo starejši čuvaji od tistih let, katere so imeli pred letom 1908., nikakršne koristi, ker jim ta leta nič ne koristijo do povišanja in imajo še vedno isto začetno plačo kakor vsi drugi mlajši nastavljenici. Da je taka regulacija za stare čuvaje krivična, to mora spoznati vsak, še tako malo razsodni človek. Pri povišanju iz enega razreda v drugega je ravno taka mizerija. Starejšim ogibalnim čuvajem, ki so povišani od 900 na 1000 K, jim je pri tem polovico ogibalne doklade odvzete, in ko pridejo do 1100 K, jim je odvzeta cela ogibalna doklada. Avanzira sicer od ene grupe do druge za letnih 100 K, dobi jih pa v resnici le 30, vse drugo mu je odvzeto ali za razne stroške odračunano. Tako služi tak čuvaj celih pet oziroma šest let vedno

»Uživati? Ali more dati svet še kaj užitnega tebi, ki si užival življenje do dna? Kaj ti še ostaja? Kupa razkošnosti? Že do gnjusa si jo izpraznil. Moč? Ti sam praviš, da je nesreča zapovedovati sužnemu narodu. Črt? Tudi tega, o Neron, si se navolili: kako malenkostno, kako pritilkovsko se mora dozdevati onemu, ako hoče nasititi svoje sovraštvo do ubožnih stvaric; sovraštvo, ki mu je žrtvovalo Agripino! Umor matere, uboj brata, umor soproge! Cezar, umri — nič več se ti ni nadejati od življenja!«

»Motiš se!« zakliče Neron skoro vesel. »Motiš se, strašna žena! Nekaj mi je še ostalo, ako se mi vse izneveri: ostala mi je ljubezen; ostalo mi je prijateljstvo!«

Zaničljivo se posmeje Lokusta. »Kdo neki ljubi Neron? K večjemu rabelj, ki dobiva od cara bogato plačilo?«

»Kdo da me ljubi? Blag in dober mladenič me ljubi, tako kakor nihče; mladenič, ki zaničuje vse zaklade, vse časti, ki mu jih devam pred noge in se mi zdi kakor cvetka v puštinji — in ta mladenič je Spor!«

»Spor!« Lokuste smeh daleč odmeva. »Ali bodeš upal morskemu pesku, po kate-

rem stopaš? Ako moreš učiniti, da je sleparija nestorjena, ki si jo uganjal z njim, potem mi govori, da imaš pravico do Sporovega prijateljstva. Ako bi slučaj mladeniču razodel, da je na Neronovo povelje v Lokustini gostilni omamila pijača njegove počutke; da so njegov noč tačas, ki je trdno spal, premenili s skrhanim nožem, ki je po umetni sestavi nazaj skočil, kadar se je dotaknil kake stvari, in ako bi bila tudi človeška prsa! Pač lahko je Neron pričakoval smrtni udarec, ker si je bil v svesti, da mu nož ne more škodovati! Pač lahko se je pokazal veličastnega, ker je dobro vedel, da je popolnoma varen —«

Lokusti pretrga besedo glas, ki gre obema skozi ušesa.

Neron obledi. »To je bil Sporov glas?« izpregovori onemogel. »Kaj, ko bi bil čul, ko bi bil — bogovi naj ti bodejo potem milostni, ženska, ako si vzela Neronu poslednjo nado, ki ga je še združevala s človeštvom!«

Zaničljivo zre Lokusta na cara, ki glasno kliče Tigelina.

Zamorec pride.

(Dalje prihodnjič.)

za eno in isto plačo, dasiravno v tem času dvakrat avanzira. Seveda je ta avanzirenga le na papirju, da se čuvajem namesto nekoliko peska v oči. Zakaj pa se uradnikom v teku let razne doklade ne odzamejo? Zakaj se to zgodi edinole pri čuvajih? Mi smo mnenja, da zato, ker se štedi le pri nižjih uslužbencih. Pri višjih uslužbencih mora seveda iti vse gladko. Pa vsaj se dostikrat čuje, da ima čuvaj preveliko plačo in nobene odgovornosti, čemu potem še doklade? Saj se ravno tisti golobradi uradniki toliko sklicujejo, da imajo vso odgovornost sami, seveda v mirnem času, to je, dokler se ničesar ne zgodi. Ko pa se kaj pripeti, takrat pa odklanjajo vsako odgovornost. Takrat pa pade vsa odgovornost na čuvaja, da prevzame kazen, ki je sodnijsko odmerjena za isti prestop. Ako torej čuvaj nima odgovornosti, zakaj ga potem kaznujejo, če pa ima odgovornost, zakaj se mu potem jemlje doklada, ki jo po vsej pravici zasluži. Čuvaji, zganite se torej, zato se organizirajte; le v organizaciji dobite tisto moč, s katero zamorete take in enake krivice temeljito odpraviti!

Tobačno delavstvo.

Liberalna zdivjanost. Minuli torek sta se izprehajali dve tobačni delavki, pošteni dekleti, po tivolskem gozdu. Kar prihitita dva škrica in ju nahrulita. Ena revica se ju je tako ustrašila, da je omedlela, nakar jo je en škric pograbil za roko in kričal: »Pokaži prste, ti si tobakarica,« nato jo vrgel na klop in davil. Vprašamo, ali si že poštena delavka ne bo več upala na cesto vsled razuzdanosti liberalnih frakarskih divjakov?

»Avstrijska krščanska tobačna delavska zveza« je izročila glavnemu ravnateljstvu obširno spomenico. Vsebinsko objavi prihodnji »Glasnik«, ki izide zato najbrže nekoliko prej kakor navadno.

Nova ureditev plač paznikov, bolniških očetov in profesionistov. Glavno ravnateljstvo je uredilo plače zgoraj navedenim uslužbencem tobačnih tvornic. Obširno pojasni to preosnovo, ki gotovo zanima vse delavstvo, prihodnji »Glasnik«. Žal nam je, da moramo ob tej priliki zopet nahruliti socialno demokracijo, ki je v svoji lanskil spomenici slikala Ljubljano kot mesto, kjer življenje ni posebno drago. Glavno ravnateljstvo se je zopet oziralo na rdečo spomenico in so zato zopet vsi prizadeti krogi ljubljanske tobačne tvornice udarjeni. V devetih tvornicah in režijskih uradih dobe pazniki od 1 do 4 krone več tedensko kakor v Ljubljani, od 1 do 4 krone več v treh tvornicah bolniški očetje, in rdeči so s tisto svojo spomenico udarili tudi svoje najzvestejše ljubljanske sodruge profesioniste, ki po krivdi socialnih demokratov dobe v grupi A 1—4 krone manj kakor v treh drugih tobačnih tvornicah, v grupi B pa 2—6 K tedensko manj kakor v treh drugih tobačnih tvornicah. Tako je plačala socialna demokracija s svojo spomenico tudi socialne demokrate, ker zasluži zdaj v Ljubljani n. pr. mizar tedensko po dveh letih 21 kron, medtem ko zasluži mizar v Krakovem in Lincu, torej v mestih, kjer je življenje cenejše kakor v Ljubljani, 22 kron, na Dunaju pa 25 kron. Udarjen je ravno tako izučeni ključavničar, ki dobi po novi preosnovi v Ljubljani po dveh letih tedensko 25 kron plače, medtem ko dobi ključavničar v Krakovu in Lincu 27, na Dunaju pa 31 kron tedensko. Kdo naj se zdaj potegne za oškodovane ljubljanske sodruge? Socialna demokracija se ne sme, da se ne osmeši, nam pa itak niste verovali; zdaj ko imate črno na belem tiskane svoje nove plače, lahko najzvestejši rdeči v ljubljanski tvornici izprevidite, koliko da je socialni demokraciji za korist svoje garde, profesionistov, ki bodo po ljubezni socialnih demokratov oškodovani vsako leto v skupini A od 52 do 208, v skupini B pa od 104 do 308 K. Naši somišljeniki in somišljenice, povejte jim to in jih vprašajte, če bodo še naprej kričali: Živio Pattermann! Kdor je pameten, tega že ne bo več storil, marveč rajši prišel k nam, kjer se dela in se bo delalo z vsemi silami, da se popravi ljubljanski tobačni tvornici po krivdi socialne demokracije storjena krivica.

Zahvala. Podpisana se najiskrenejše zahvaljujem g. dr. Iv. Zajcu, ki me je v moji hudi bolezni tako požrtvovalno zdravil in na strani stal. — Ivana Hafner.

Helena Grkman, članica »Podpornega društva«, je danes izpolnila 40. delavno leto v tovarni. Ona je prva delavka, ki je tako visoko delavno dobo dosegla. Bog jo živi!

Zor Ana gre s prvim junijem v pokoj. Stala je ob zibelki vseh naših društev ter je še danes njih zvesta članica. Posnemanja vreden zgled vsem našim tovarišicam!

Bolezni pri izdelovanju smodk. Iz lista avstrijskih zdravnikov posnamemo: Neki prej popolnoma zdrav 13 letni deček je prišel v tobačno tvornico, kjer je ves dan prebil v tobačnem prahu in izkadi 10 do 12 smodk na dan. Deček je vsled tega izgubil apetit, njegov značaj se je izpremenil, prej pridni, ubogljivi in ljubeznjivi deček je postal neposlušen, slabe volje, pešal mu je spomin, pokazale so se tudi pri njem halucinacije. Razburjenje in slaba in dobra volja so se menjale. Telo je postalo leno, ves je oslabil. Zdravniki so ga zdravili z dobro hrano, s toplimi kopelji in prepovedali so mu kaditi. — V pojasnilo pripomnimo, da v Nemčiji izdelovanje tobaka ni monopol in da izdelujejo smodke večinoma moški. Dobra hrana in večkratno kopanje najbolj pomaga pri napornem, na zdravje škodljivo vplivajočem delu po tobačnih tvornicah.

Med brati in sestrami.

Dr. Šusteršič priredi v nedeljo dne 21. t. m. na Preski v Društvenem domu volilni shod, ki se prične ob 3. uri popoldne. Delavstvo naj se udeleži v obilnem številu shoda načelnika S. L. S., ki je ob zadnjem štrajku medvoškega in vevškega delavstva tako odločno nastopil za koristi stavkajočega delavstva.

»Prometna zveza« javlja: Na praznik Kristusovega vnebohoda, četrtek 25. maja, bo shod slovenskih železničarjev članov »Prometne zveze« ob 3. uri popoldne v Bršlinu pri Rudolfovem v gostilni Drenik. Govoril bo deželni poslanec in profesor Evgen Jarc in en zastopnik odposlanec vodstva »Prometne zveze«. Vsi zavedni železničarji, osebno člani »Prometne zveze« se vljudno vabijo, da se gotovo udeležijo tega shoda, ker bode ustanovljenje plačilnice Rudolfovo.

Trst. Liberalna ljubezen do delavstva se kaže tudi pri nas. Letošnje velikonočne praznike zbolelo je tukaj neko brezposelno dekle. V ponedeljek jo je bolezen hujše napadla, zato je naprosila svojo tovarišico, naj ji gre po zdravnika, katerega pa radi praznika ni bilo lahko dobiti; zato je šla po znanega slovenskega zdravnika, stanujočega v Narodnem domu. Isti jo najprvo vpraša, ali ni v nobenem društvu, in v katerem društvu je vpisana? Dekle odgovori: »V nobenem.« Dalje vpraša zdravnik: »Kje pa stanuje?« Ona odgovori: »Ulica sv. Frančiška št. 15; pa v društvu ni vpisana.« Zdravnik odgovori: »Ne morem iti, nimam časa.« Marijina družba je sprejela bolno služkinjo v svoje prostore, liberalni zdravnik ji pa odpove vsako zdravniško pomoč. Lepa »reklama« za Narodno delavsko organizacijo.

Škale pri Velenju. (Klerikalne nesramnosti.) Tako piše neki socialnodemokratski širokoustni mračnjak ali netopir v zadnji številki 13. Napada naše krščansko misleče delavce, posebno si je privoščil te-le: Zajca, Lipnikarja, Germa in Glušiča, ker nimajo za kosilo ti ubogi rdeči revčeti kaj drugega jesti in obirati, kakor da obrekujejo in napadajo naše krščanske delavce. Čudno se nam pa vendar zdi, da je bil dotični dopisnik, ki gotovo mora vedeti, kaj piše, takrat, ko je v tiste rdeče cote pisal, tako zmešan, da je vsled svojega obrekovanja še k časti povzdignil našega delavca Zajca in ga je imenoval celo strelovodja. Ha, ha, ubogi mračnjaki ali netopirji vsi skup ste ob pamet prišli pri vašem fereinu, čisto je vam že pamet zmešalo, menda jo je vam vaš sodrug Mrak tako zmešal! No, sedaj pa že vidimo, da bo res treba vam začeti glavo sukati proti solncu, da se bo vam začelo ja kaj bliskati v glavi. Zdaj že vidimo, da Mrak vam ni nič razsvetlil pameti, ampak jo le zmračil. Čudno se vam zdi, da pridejo ljudje in delavci na naš shod, če je pri vas le enih par paglavčkov na vašem shodičku, ker pri vas je le to vaše načelo, da udrihate po duhovnikih, po klerikalcih, sploh po krščansko mislečih možeh. Zato pa ni čudno, da so prifrčali ti socialnodemokratski netopirji na naš shod, ker pri vas ved-

no prazno slamo mlatite, zato so pa začele ušesa boleti te mlade mračnjake in gotovo radi gredo še ven kam na zrak, da si še poiščejo drugega živeža. Seveda, teknilo jim je tudi prav dobro, kar jim prav iz srca privoščimo. Kadar pa bodo ti revčeti zopet lačni, pa le naj pridejo k nam, imamo še dosti živeža za nje pripravljenega. Nam pa ni treba hoditi k vam v nadlego, sitni pa nečemo biti, kajti netopirji imajo po dnevi rad mir. Ko so se pri nas ti mračnjaki nekoliko nasitili, so pa dali našemu tovarišu Zajcu ime klerikalni petelin. Lepa hvala za to ime. Če je naš tovariš klerikalni petelin, tedaj smo mi drugi, ki smo njegovi tovariši, sploh vsi, ki smo pri strokovni zvezi, tudi klerikalni petelini, vi pa ste mračnjaki ali netopirji, ker se očitno tako ne upate nastopiti s svojimi klobasarijami, marveč le za hrbtom. Povemo pa: kakor hitro bo priletel kakšen netopir iz Zagorja gori k »Boltu« in se začel tamkaj sukati in vpiti, tedaj pa bodo začeli vsi ti klerikalni petelini, ki so pri strokovni zvezi v Škalah, tako peti, da bo tem mračnjakom kar šape zmanjkalo.

Pri Sv. Luciji na Primorskem je bil dne 14. t. m. shod krščansko mislečih železničarjev, ki je bil nepričakovano obilno obiskan. Shod je sklical tovariš Golob. Prvi je govoril naš prijatelj in tovariš Koleča iz Ljubljane, ki nam je s krasnimi besedami razložil namen in pomen »Prometne zveze« in kako neutrudljivo dela za nas »Prometna zveza«. Dalje nam je tudi razložil z zgledi, kako je »Prometna zveza« z občudovanja vrednim uspehom delala za korist svojih članov. Spomnil se je tudi tistih rdečih bratcev in nam razložil, s kakim terorizmom delujejo zoper našo krščansko organizacijo. Uspeh pa bo le njih propad in pogin po krivdi lastnih voditeljev. Nato je povzel besedo vrli deželni poslanec in župnik Piber iz Gorij. Poročal je o razpuščenem državnem zboru, kako krepko so se potegovali te štiri leta poslanci S. L. S. v državni zbornici in kako krepko so nastopali v vsakem slučaju za nas Slovence, kako vztrajno so se držali takrat, da so preprečili tisto laško nakano vsled laške fakultete. Zakaj bi vlada dovolila peščici Lahov na slovenski zemlji to, česar nam Sovencem na lastni zemlji ne privoščijo. Dokazal nam je, kje naj mi železničarji iščemo pomoči, ali pri delavni »Prometni zvezi« ali pri gnjili socialni demokraciji. Slednjič je povzel besedo naš tovariš Markelj iz Boh. Bistrice, ki je s kratkimi in jedrnatimi besedami razložil namen tistih svobodomiselncev, ki izkušajo organizirati kolikor mogoče ljudstva v svoje brezverske namene. Jasno nam je pokazal, kakšna je tista svoboda, s katero slepijo tisti brezverski elementi nerazsodno ljudstvo. Dokazal nam je pa obenem tudi, da je naša sveta dolžnost, kot pravih krščanskih socialcev, da naše tovariše pravočasno svari mo pred takimi zapeljivci, in da se držimo naukov, ki jih nas učijo oni, katerim lahko brez skrbi zaupamo, da so naši najboljši prijatelji. To bomo tudi na dan 13. junija, ko bodo volitve v državni zbor, očino pokazali s tem, da bomo naše glasove oddali poslancem S. L. S. in tako pokazali, da jim popolnoma zaupamo. Ta shod je bil tukaj ob Bači prvi, ki ga priredila zveza krščansko mislečih železničarjev, in ta shod je tudi pokazal, da je tukaj ljudstvo vneto za pravično stvar.

Iz Šmarjete poleg Rimskih toplic. V nedeljo, dne 14. maja, so napravili socialni demokrati volilni shod. Prišli so rdeči krošnjarji iz Zidanega mosta. A ker nima Čobal pri nas nobene veljave, je prišel namestu njega kranjski Kocmur. Bili smo ga kmalu siti in se ga naveličali. Predsednik je bil gromovnik Pečnik, ker v Šmarjeti nimajo socialni demokrati niti toliko pristašev, da bi jim bil na shodu predsednik, ker se jih vsak strahuje. Koliko glasov je Kocmur Čobalu pridobil, tega Čobalu ne bo treba niti na prste računati, seštel jih bo lahko na nosu, katerega mu je ta shod precej podaljšal. Čudno se nam je tudi zdelo, ker je neki cementirani socialni demokrat imel vedno Kristusove besede na jeziku in jih je skoraj s solzami v očeh izgovarjal, ko vsak ve, da drugokrat, če le usta odpre, se že sliši pridušanje. Socialni demokrati bi radi v našem volilnem okraju napravili Čobalu še več blamaž, pa ne dobijo prostora. Delavstvo želi, naj imajo premikači na Zidanem mostu sami svoje veselje s Čobalom, ker »gliha vkup štrih« in ne potrebujemo da bi ga nam vsiljevali. Mi poznamo boljšega

Najboljša, najsigurnejša

prilika za štedenje!

Denarni promet l. 1909 čez 83 milijonov K.

Stanje vlog čez 21 milijonov K.

Lastna glavica

K 503.575-98.

Ljudska posojilnica

registr. zadruga z neomejeno zavezo

Miklošičeva cesta 8

prililje v lastni hiši nasproti
hotela „Union“ za franč. cerkvijo

prejema **hranilne vloge** vsak de-

lavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure pop.
ter jih obrestuje **4 1/2 %** brez
po kakem odbitku,
tako da prejme vložnik od vsakih
100 kron čistih 4-50 na leto.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov
denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj
prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštno-
hranilnične položnice na razpolago.

Dr. Ivan Šusteršič, predsednik; **Josip
Šiška**, stolni kanonik, podpred.; **Odborniki:**
Anton Belec, posest., podj. in trg. v Št. Vidu
n. Lj.; **Fran Povše**, vodja, graščak, drž. in
dež. posl.; **Anton Kobi**, posest. in trg., Breg
pri Borovni; **Karol Kauschegg**, veleposest.
v Ljubljani; **Matija Kolar**, stolni dekan v
v Ljubljani; **Ivan Krežar**, svetnik trg. in
obrt. zborn. in hišni posest. v Ljubljani; **Fran
Leskovic**, hišni posestnik in blag. „Ljudske
posojil.“; **Ivan Pollak ml.**, tov.; **Karol
Pollak**, tovarnar in posestnik v Ljubljani;
Gregor Šlibar, župnik na Rudniku.

*Putniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovati naj se obrnejo
na*
Simona Kmetetza
*v Ljubljani Kolodvorske ulice 28.
Vsakovrstna Pojasnila dajo se brezplačno.*

Spominjajte se pri vseh prireditvah,
pri vseh vseh veselih in žalostnih
dogodkih „Slovenske Straže“!

Bogata zaloga ženskih ročnih del in
zraven spadajočih potrebščin.

F. MERSOL

LJUBLJANA, Mestni trg št. 13.

Trgovina z modnim in drobnim blagom.

Velika izber vezenin, čipk, rokavic, no-
gavic, otroške obleke in perila, pasov,
predpasnikov, žepnih robcev, ovratnikov,
zavratnic, volne, bombaža, sukanca itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov
in vsakovrstnih drugih risb.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernova ulica št. 9

priporočata svojo največjo
zalogo izgotovljenih oblek za
gospode, dečke in otroke.

Novosti
v konfekciji za dame.

Ceniki s koledarjem za-
stoj in poštnine prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro,
naj zahteva z znamko

„UNION“

ker te ure so najbolj tr-
pežne in natančne, dobe
se pri

Fr. Čudnu

uraru in trgovcu v Ljubljani
delničar in zastopnik
švicarskih tovarn „Uni-
on“ v Bielu in Genovi.

700 Uhani, prstani, briljanti. 1
Svetovnoznano najfinejše blago po najnižjih cenah.

**Agitirajte za naše glasilo
„Naša Moč“!**

Pozor slov. delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in pri-
poročljivi domači manufakturalni trgovini

JANKO ČEŠNIK

(pri Češniku)

LJUBLJANA

Lingarjeva ulica - Stritarjeva ulica
v kateri dobite vedno v veliki izbi naj-
novejše blago za ženske in moška oblačila

Postrežba poštena in zanesljiva.
Cene najnižje.

A. Lukič

Slovenska
konfekcijska trgovina za:
gospode, dame, dečke, deklice

Ljubljana

Pred škofijo 19.

Lekarna „PRI KRONI“ Mr. Ph. BOHINCA

v Ljubljani, na vogalu Bleiweisove in Rimske ceste

priporoča sledeča zdravila:

Balzam proti želodčnim bole-
činam, steklenica 20 vin., 6
steklenic 1 krono.
Kapljice za želodec, izvrstno,
krepilno in slast do jedi po-
spešujoče sredstvo, steklenica
40 vin., 6 steklenic 2 kroni.
Kapljice zoper želodčni krč,
steklenica 40 vin., 6 steklenic
2 kroni 50 vin.
Kapljice proti zobobolu,
steklenica 20 vin.
„Sladin“ za otroke.
Obliž za kurja očesa, brada-
vice in trdo kožo, mala škat-
ljica 50 vin., večja 1 K 20 vin.
Odvajalne kroglice, škatljica
30 vin.
Posipalni prašek, proti ognji-
vanju otrok in proti potenju
nog, škatljica 50 vin., 6 škatljice
2 kroni 50 vin.
Protinski cvet, proti trganju
po udih, steklenica 1 krono.
Ribe olje, steklenica 1 krono.
Salicilni kolodij za odstra-
nitev kurjih oces, bradavic in
trde kože, steklenica 70 vin.
Tinktura za želodec, odva-
jalno, krepilno in slast po-
spešujoče sredstvo, steklenica 20
vin., 8 steklenic 1 krono.
Tinktura za lase, steklenica 1 K.
Trpotčev sok, izvrsten pripo-
moček proti kašlju stekl. 1 K.
Železnato vino, steklenica 2
kr. 60 vin., in 4 kr. 80 vin.
Železnate kroglice, proti ble-
dici (Bleichsucht) mala škatljica
70 vin., velika 1 krono 60 vin.

**Dežnike in
solnčnike**

domačega izdelka

najboljše kakovosti, pri-
poroča po najnižji ceni
slavnemu občinstvu

JOSIP VIDMAR, tovarna dežnikov, Ljubljana

Pred škofijo št. 19. Stari trg št. 4. Prešernova ulica št. 4.

Popravila se izvršujejo točno in ceno.

Usojam si naznaniti častitim odjemalcem, da
sem odprl na **Tržaški cesti št. 1**

„pri Kerčonu“ filialo

moje trgovine z železnino, hiš-
nega in kuhinjskega orodja.

Blagovolite mi tudi nadalje ohraniti cenjeno
naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem **Stefan Nagy**

Edina in najkrajša črta v Ameriko!

Samo
6 dni!

Samo
6 dni!

HAVRE NEW-YORK

francoska prekomorska družba

Veljavne vožne liste (Sifkarte) za francosko linjo
čez Havre, ter liste za povratek iz Amerike
v domovino in brezplačna pojasnila, daje samo

ED. ŠMARD

oblastveno potrjena potovalna pisarna v Ljubljani
Dunajska cesta št. 18 v novi hiši „KMETSKA
POSOJILNICA“ nasproti gostilni pri „FIGOVCI“.

IVAN JAK in SIN

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17

priporočata svojo bogato zalogo raznovrstnih

**voznik koles in
šivalnih strojev**

za rodbino in obrt.

Tisk Katoliške Tiskarne.